

РЕШЕНИЕ

№ 760

гр. София, 11.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **12190** по описа за **2021** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С решение от 08. 10. 2021 г. по НАХД № 2214 / 2021 г., Софийски районен съд, НО - 8 състав е потвърдил наказателно постановление (НП) № 20-4332-000947 / 06. 02. 2020 г., издадено от началник група при отдел „Пътна полиция” - СДВР, с което на В. М. К., е наложена глоба в размер на 2000 лв. и двадесет и четири месеца лишаване от право да управлява моторно превозно средство, на основание чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, както и глоба в размер на 200 лв. и 6 месеца лишаване от право да управлява моторно превозно средство, на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП.

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба от пълномощник на К., в която се моли решението да бъде отменено като неправилно, поради нарушение на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила. В съдебно заседание касационният жалбоподател, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата по изложените в нея съображения.

Ответникът, не взема становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Касационната жалба е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, поради което е процесуално допустима.

Разгледани по съществуването на спора, касационната инстанция намира, че същата е неоснователна по следните съображения:

За да постанови решението си, въззивния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите В. и А. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правните констатации на въззивния съд.

Установено е, че на 29. 01. 2020 г., около 01.00 часа, в [населено място] по [улица], с посока от комплекс „М.“ и на кръстовището с [улица], В. К. при управление лек автомобил „Ф.“ с ДК [рег.номер на МПС], като при подаден сигнал със стоп палка, не се подчинява, не спира и продължава движението си по [улица]. Същият е спрял на [улица], като при извършена проверка водача отказва да бъде изпробван за употреба на алкохол с техническо средство Алкотест дрегер 7510, с фабр. № 02120. Издаден е талон за медицинско изследване № 0058788 за МБАЛ Света А., но водача не се е явил за взимане на проба в указания срок.

На същата дата - 29. 01. 2020 г. на жалбоподателя бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, в който нарушенията били квалифицирани, като такова по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП и чл. 103 от ЗДвП.

Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и обжалваното НП № 20-4332-000947 / 06. 02. 2020 г. от началник група при отдел „Пътна полиция“ – СДВР.

При тази фактическа обстановка, настоящият състав споделя изцяло констатациите на СРС, че са осъществени 2 състава на административни нарушения, за които е наложено предвидените в закона административни наказания.

Решението на въззивния съд е правилно.

Правилно е установено, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, видно от приложената Заповед № 8121з-515 / 14. 05. 2018 г. на министъра на вътрешните работи.

В същото време, от страна на районния съд безспорно е установено съставомерността на извършените от К. нарушения.

От разпита на свидетелите В. и А., макар и да не си спомнят конкретния случай, същите потвърждават посоченото в акта.

В същото време, изрично в НП е посочено, че жалбоподателя е отказал да бъде изпробван с техническо средство. Разпоредбата на закона предполага употребата на алкохол, след като водача откаже да бъде изпробван с техническо средство.

В конкретния случай, закона не изисква да бъде установена употребата на алкохол (нещо което няма и как да стане след като водача отказва), а единствено и достатъчно условие е, да бъде налице отказ на съответния водач да се подложи на проверка или не изпълни предписание за медицинско изследване. Видно е, че на водача е връчен талон за медицинско изследване, но същия не се е явил за изследване.

Съдът намира за неоснователни доводите в касационната жалба, че К. търпи два пъти същото наказание, доколкото със Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 232 / 29. 01. 2020 г. му е отнето свидетелството за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца.

Съгласно чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП, се издава заповед за налагане на ПАМ, като същата е под прекратително условие - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца. В случая, такава заповед е издадена именно до решаването на въпроса с отговорността му, което е станало с издаването на оспореното НП. Целта

на приложената принудителна административна мярка има превантивен характер - да осуети възможността на дееца да извърши други противоправни деяния, като тази мярка не съставлява административно наказание, по аргумент от чл. 13 от ЗАНН. Именно затова тя се прилага под прекратително условие – „до решаване на въпроса за отговорността на водача на МПС, но за не повече от 18 месеца”.

Неоснователни са и доводите, че не било извършено нарушение на чл. 103 от ЗДвП, тъй като не били налице доказателства за неговото извършване. Както беше посочено, свидетелите потвърждават отразеното в съставения АУАН.

Нарушението на водача в конкретния случай е констатирано със съставен акт за административно нарушение от компетентното длъжностно лице, като нарушителят е подписал акта без да посочи някакви възражения.

На основание чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното, като от страна на жалбоподателя не беше оборена материалната доказателствена сила на акта.

Освен това по делото е налице докладна записка от полицай А., в която изрично се сочи, че водачът отказал да се подчини на стоп палка, като впоследствие бил спрял с използването на сигнални лампи и сирени, което безспорно сочи на осъществен състав на нарушение по чл. 103 от ЗДвП.

В случая не са налице и предпоставките за приложението на чл. 28 от ЗАНН, тъй като не може да се приеме, че извършеното нарушение е с ниска степен на обществена опасност.

При така установеното, касационният съд намира, че обжалваното решение, е законосъобразно, поради което следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, Административен съд София - град - XVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 08. 10. 2021 г. по НАХД № 2214 / 2021 г. на Софийски районен съд – Наказателно отделение, 8-ми състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.